

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8

Fylke: Hordaland

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Etne

Emne: Beit og Svog

Bygdelag: —

Oppskr. av: Tanque Myje

Gard: Vm

(adresse): Frette

G.nr. 57 Br.nr. 4

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Ola Bjørk, 70 år, gardstr. Bjørk i Etne

SVAR

1. Beit (svog) har vore mykje nytta og vert det delvis enda i forknappede tider.

2. Svoga eller beita.

Eg har elles skjina det såleis av den måten desse ortå er bruka - at svog var dei avbrotne kvistene av skarveden - (ask, rain - osp, hegg m.v.).

mentan beit var riset av slike kvestlag som ikkje vart nytta til skav, og det var bjørka her.

Gamle folk kalla om at dei var etter beit - og at dei beitte åt kvistene, når det var bjørk dei bruka. Men elles så dei svog og svoga.

3. Vintertida og framover til varonne tok til.

Når knipspane tok til å sprutta - skogen "logga seg" (lauva seg), som dei sa, ville ikkje kvistene ha svog eller beit - var vanleg kalle og meining her

Svoga - svoga - svoga - svoga
beita - beita - beitte.

4. Sigd var nyttå lib å hogga beid med. Men når dei svega ask rann o. l. brant dei toppane av med handa.

5. Kyrne fekk svegt og beidet.

6. Saues og giter var stundom slepte i beidaksten ute på tinnel og fekk stå der.

Beis og sveg var gyne kroters såleis som det var hogge eller borte av. Ofte fekk kroters litt kalin eller høy attåt - men i vartuipa - når dei gjekk ute måtte dei gjeia seg med berre befa inne

7. Nei